

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 244/2026
01.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Александар Ивановић, адвокат из ..., против туженог „Енергопројект опрема“ АД у стечају из Београда, чији је стечајни управник ББ, а чији је пуномоћник Немања Николић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, у седници одржаној 01.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету за сада је стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду, решењем П1 309/25 од 21.10.2025. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду на даљу надлежност. У образложењу је указао да је над туженим Привредни суд у Београду решењем Ст 99/2024 од 23.05.2024. године, отворио стечајни поступак који и даље траје и да одлучујући о приговору парничних странака о стварној ненадлежности, одлучио да се поступак по тужби настави пред Привредним судом у Београду, као стварно и месно надлежним судом на основу одредби члана 91. став 3. Закона о стечају и 25. став 3. Закона о уређењу судова.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, већ је уз пропратни акт П 5526/2025 од 08.06.2026. године, списе предмета доставио Врховном суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности судова разне врсте. У образложењу је указао да се Трећи основни суд у Београду огласио стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду на даље поступање, а да претходно није донео решење о прекиду поступка, после чега би странке предложиле наставак поступка и у тој ситуацији суд ценио да ли су испуњени услови за наставак поступка у смислу одредбе члана 225. став 1. Закона о парничном поступку, као и услови из члана 90. Закона о стечају, те да би тек по правноснажности решења о наставку поступка могао да се огласи стварно и месно ненадлежним за поступање у овом предмету.

Врховни суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности судова разне врсте на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), а у вези одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23), утврдио да је Трећи основни суд у Београду за сада стварно надлежан за поступање у овом предмету.

Тужба је 14.02.2022. године поднета Трећем основном суду у Београду. Предмет тужбеног захтева је исплата износа од 30.000 USD у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

У овој парници, Апелациони суд у Београду решењем Гж1 1562/24 од 20.03.2025. године, укинуо је пресуду Трећег основног суда у Београду П1 116/22 од 27.09.2023. године, исправљену решењем истог суда П1 116/22 од 11.01.2024. године и предмет упутио истом суду на поновно суђење. Тужила је поднеском од 31.12.2024. године предложила наставак поступка, обавештавајући суд да је над туженим отворен стечај. Тужени је поднеском од 08.05.2025. године предложио прекид поступка. На рочишту за главну расправу од 21.10.2025. године, пуномоћници тужиле и стечајног управника, заступника туженог, су предложили да се суд огласи стварно ненадлежним и предмет уступи Привредном суду у Београду. Трећи основни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да се по правноснажности решења предмет уступи Привредном суду у Београду на даљу надлежност.

Одредбом члана 222. став 1. тачка 5. ЗПП прописано је да, суд утврђује прекид поступка кад наступе правне последице отварања поступка стечаја. Одредбом члана 224. став 2. ЗПП је прописано да, за време трајања прекида поступка суд не може да предузима никакве радње у поступку. Ако је прекид наступио после закључења главне расправе, суд може на основу те расправе да донесе одлуку.

Одредбом члана 225. став 1. ЗПП је прописано да, поступак који је прекинут из разлога наведених у члану 222. тачка 1. - 5. овог закона, наставиће се кад наследник или старалац заоставштине, нови законски заступник, стечајни управник или правни следбеници правног лица преузму поступак или кад их суд на предлог противне стране позове да то учине.

Одредбом члана 88. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр.104/09 ... 44/25 – одлука Уставног суда) је прописано да, у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину, сви управни поступци покренути на захтев стечајног дужника, као и управни и порески поступци који за предмет имају утврђивање новчане обавезе стечајног дужника.

Одредбама члана 90. Закона о стечају је прописано, под којим условима се парнични поступак наставља у којем је стечајни дужник тужени. Одредбама члана 91. Закона о стечају, прописане су могућности суда у случају испуњености или неиспуњености услова из члана 90. овог закона (одбацивање предлога за наставак прекинутог поступка или одређивање наставка поступка и евентуално уступање предмета надлежном суду).

Према томе, како је над туженим отворе поступак стечаја, Трећи основни суд у Београду је прво требало да донесе решење о прекиду поступка, а затим да одлучи о предлогу за наставак поступка, ценећи да ли су за то испуњени услови прописани чланом 90. Закона о стечају и донесе одлуку из члана 91. Закона о стечају, због чега је Трећи основни суд у Београду за сада и даље стварно надлежан за поступање у овој парници из радног односа на основу цитираних одредби Закона о парничном поступку и Закона о стечају.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић